

בגליון השבוע

- תשועה ברוב יועץ // עד כמה ראוי להתחייב לנישואי הבנות?
- תורת חסד // במה יהיה שונה בין הזמנים הקרוב מתמיד?
- כת גומלי חסדים // קורונה - בשביל מה בכלל להיבדק??
- דבר המערכת // מעשה קטן וקל שבכוחו להביא את הגאולה

דבר המערכת

תפילה שהיא חסד ונחמה

הגמ"ח המרכזי הוקם, כדי לסייע ולעזור, ולהקל על 'בעיית' ואתגר מצוקת הדיור. כשמדברים על מצוקות וקשיים, ובכלל על צרות באשר הם, יש לזכור ולדעת, כי כל אלו נובעים מן העובדה שאנו מצויים בגלות ועדיין לא נושענו.

במהלך התקופה האחרונה, עלו כאן נושאים בוערים ביותר, כמו מצוקת הדיור, צמצום הפזרנות הנהוגה באירועי החתונות, ענייני הלוואות וכהנה. אבל ברור הדבר, שגם אם נזכה לפעול בענין ונצליח בע"ה יחדיו לחולל שינויים גדולים לטובת הכלל, עדיין לא תהיה זו הישועה הגדולה לה אנו מייחלים ואליה אנו נושאים עינים. אחרי ככלות הכל, אנו מחכים לישועה הגדולה, לביאת משיח צדקנו במהרה, שעם בואו בקרוב, יפתרו מאליהן כל הבעיות והצרות האחרות, וכל המציאות שלנו תהיה מלאת אור וטובה.

נמצא אם כן, כי החסד הגדול מכולם, היסודי ביותר, הוא לפעול לבוא הגאולה השלימה במהרה. וכדי שהיא תבוא, עלינו להרבות בחסד ובמעשים טובים, במצוות

המשך בעמוד הבא

מדוע הרבה יראי שמים נדבקו בקורונה? עמ' 4

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

בפרקים האחרונים עסקנו בסוגיא הנכבדה של הקמת מסגרות חינוכיות למען תלמידי הישיבות שלא הצליחו להיכנס לתוך מתווה ה"קפסולות". בפרק זה נעסוק גם בלומדי התורה שדווקא כן הצליחו להיכנס למסגרות הלימוד שהיו פעילות בימי זמן הקיץ המיוחד והלא שגרתי שעבר עלינו, ויצאו בשבוע האחרון אל ימי בין הזמנים.

בין הזמנים לא שגרתי לפנינו

בין הזמנים הנוכחי, עתיד להיות שונה במהותו מכל בין הזמנים מוכר ורגיל. לכל אחד ואחד.

שכל בין הזמנים, גדוש בתוכניות שונות ומגוונות; בישיבות יש מחנות קיץ; בקרב המשפחות יש שיוצאים לנופש, ויש שיוצאים לטיולים, ובאופן כללי, ימים אלו יש בהם יציאה מרובה מהשגרה ומסדר הבית הרגיל.

אבל כיום, הכל יהיה שונה. הכל השתנה על ידי נגיף קטן, הנראה לעין רק דרך מיקרוסקופ.

בפשטות, מצב זה אינו קל, ויכול לגרום להרגשה בלתי נעימה. אולם במבט נכון, יכול בין הזמנים זה להיות לא פחות שמח מכל בין הזמנים, ולתת את הכוחות והמנוחה כפי שמקבלים מכל בין הזמנים רגיל.

אמנם, ודאי יהיו בו פחות אטרקציות ופחות ריגושים, ומן הסתם המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן | עיצוב גרפי: סטודיו ספציפ 0548-540-650 | לפניות לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

ובלימוד תורה. כלומר, כל מצוה שאנו עושים, ובעצם ממילא מקרבים את הגאולה, הרינו מקיימים בזאת מצות חסד שאין למעלה הימנה.

והחסד הנגיש והזמין ביותר בנושא זה, הוא התפילה. פשוט להתפלל לגאולה. ולכוון גם לשם מצות חסד...

וכדי להבין עד כמה גדולה האחריות שמוטלת עלינו, ועד כמה אנו יכולים באמצעות עתירותינו ותפילותינו לגאולה, אכן להביא אותה - עלינו ללמוד מעט על כח התפילה, להעמיק, ולגלות שהוא מן הכוחות האיתנים שבעולמנו.

בפרשתנו אנו רואים זאת: משה רבינו התחנן אל ה' בעת ההיא, בבקשה לזכות לעבור בארץ ישראל, ולראות את ההר הטוב - ירושלים. לו היה ממשיך להתפלל עוד תפילה אחת - מובא בספרי הקבלה - היתה תפילתו מחוללת את השינוי המיוחל, וכל העבר-הווה-עתיד שלנו היו נראים אחרת.

כלומר, אם הבורא עצמו, לא היה עוצר בעדו בהוראה ברורה, שלא להוסיף לדבר אליו בדבר הזה, הרי שמשה רבינו היה ממשיך. ואם היה ממשיך - היה פועל. כי אין אפשרות בעולם שתפילה תשוב ריקם.

הגמרא בקידושין מספרת, על אביי ששלח את רב אחא ללון בבית המדרש, בו השתכן מזיק בעל שבעה ראשים שהפיל חיתתו על בני העיר מזה זמן. שואל המהרש"א, כיצד סמך אביי על הנס שיתרחש עם רב אחא? ומיישב, שסמך אביי על תפילתו של רב אחא, והצלה שמגיעה ע"י תפילה - אינה נחשבת לנס!

עד כדי כך.

הדברים הללו מציבים בפנינו, את ההזדמנות מחד, ואת האחריות שיש עלינו מאידך - אכן לישא תפילה;

המשך בעמוד הבא

כל נושא הנופשים לא יהיה פעיל כל כך. אבל אפשר וכדאי לעשות תכנון נכון, ולנצל את הסביבה הטבעית, עם יציאות קטנות סביב הבית, כדי לקבל את התועלת הטובה ביותר מימים אלו.

כיצד להתמודד כאשר נתקלים בקושי

הנביא אומר 'ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בס' ופושעים יכשלו בס' (הושע יד, י). ובדבריו מונח כלל יסודי, כיצד לגשת לכל ענין שיש בו קושי בחיים.

כשעומד לנגד עינינו דבר שיש בו קושי, יש אפשרות פשוטה, להתעצב או לכעוס. אך מצד שני, יש בקושי הזדמנות אדירה לצמוח. הצדיקים הם אלו שמבינים שדרכי ה' ישרים, ומחפשים איך לגדול דווקא מתוך הנסיון. אך הפושעים לא משכילים להבין את זה, וממילא נכשלים בהתמודדות עם הקשיים הניצבים בדרכם. קשיים בעיניהם, אך כמובן הם - דרכי השם.

בבין הזמנים הקרוב, ישנה הזדמנות לחוות את הדברים בצורה פנימית ורגועה, יותר מבכל בין הזמנים אחר; להכיר יותר את המשפחה ואת עצמנו, בנסיבות המיוחדות של ההסתגרות וההתכנסות. וכפי שהיה ניכר באמצע הזמן, בתוך ה"קפסולות", כאשר דוקא מתוך הקושי הצליחו בחורים להתרומם, יותר מתמיד; ואכן, לקראת סיום הזמן, פנו אלו תלמידים רבים ואמרו ממש בדמעות, שהיה זה זמן הקיץ המרומם ביותר שלהם בישיבה!

זמני קושי - הזדמנות היסטורית לצמיחה!

ואכן, כך ראינו במשך כל הדורות, איך צמחו גדולי ישראל דווקא בתוך זמני קושי. לאחר גלות בבל צמחו מאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה; אחרי חורבן בית שני היה שמד אדיר, ומאיך התחילה התורה שבעל פה; הראשונים צמחו אחרי מסעות הצלב; הבית יוסף ושאר האחרונים פרחו אחרי גירוש ספרד; הש"ך ושאר הנושאי כלים של השו"ע צמחו ושגשו לאחר גזירות ת"ח ות"ט, ואף בעשרות שנים האחרונות, לאחר השואה, צמח עולם תורה בשגשוג שלא היה כמותו בדורות שלפניה.

וכך גם בתקופה מיוחדת זו. כשם שבתוך זמן קיץ לא רגיל זה, בה היו בני הישיבות מסוגרים בתוך הישיבות, צמחו רבים מהם לגבהים מיוחדים, כשהם מתרגלים להתנתק מן העולם שבחוץ ולחיות בפנימיות, ספונים בתוככי בית המדרש, כך גם לגבי ימי בין הזמנים הקרובים והלא שגרתיים, אפשר וכדאי לנצלם היטב להתרוממות אמיתית, מתוך שלווה נפש והשקט, מתוך בטחון בהשי"ת ודעה צלולה, ובהרגשה משמחת ומעצימה, של 'ישרים דרכי ה'".

ובכך בעז"ה, נזכה להגיע אל ימי האלול, מתוך התעצמות והתחדשות, לשוב אל עמל התורה במלוא עוזו, ולהתכוון כראוי לימי הדין והרחמים.

ניתן להאזין מידי יום לשיעור היומי הנמסר בהיכל ישיבת "באר התורה" לאחר תפילת שחרית, ובו מסרים חינוכיים מפרשת השבוע.
מספר הטלפון: 2 > 1 > 077-314-1174

תשועה ברוב יועץ

שאלות המופנות אליכם הקוראים
לשמוע דעת ועצה

ולשדך הבנות

אנו ממשיכים להביא את תגובות הקוראים בסוגיה הבערת של נישואי הבנות, האם ראוי להורי הבנות להתחייב על סכומי עתק שאין ברשותם.

לכבוד העלון החשוב.

ראשית, אתם עושים עבודת קודש. כל הכבוד לכם.

כתב החלקת מחוקק בסימן ב, דמה שמותר לישא אשה כשרה גם אם נותנים לו ממון, היינו כשנותנים לו ברצון טוב, אבל לעגן עצמו ולהמתין מלישא אשה עד שימצא אשה שתתן לו ממון אסור' ורבים נכשלים בעבירה כשאינם נושאים אשה במהרה ועליהם נאמר כל הנושא אשה לשם ממון וכו' [הויין לו בנים שאינם מהוגנים] שהעיקוב מלישא אשה בשביל חמדת ממון גורם לו להוליד בנים זרים'. וברמ"א שם סיים 'אלא כל מה שיתן לו חמיו וחמותו יקח בעין טוב, ואז יצליחו'. וע"ש בביאור הגר"א דס"ל האו"ח שהוא המקור לדברי הרמ"א, שכל הדורש כסף כתנאי לנישואין, מיקרי נושא אשה לשם ממון, ורק אם היה נושאה בלא"ה מותר לקחת כסף.

ויכולני להעיד, שבחורים רבים שדרשו סכומים מופרזים, שהיו 'שויים' הרבה, פרקו מעליהם עול לימוד תורה אחר מספר מועט של שנים, ויצאו לעשות קריירה, ואחרים שלא ביקשו כלום ולא מכרו את עצמם, גדלו והצליחו ועשו פרי, והתעלו בתורה וביראה, וגם בגשמיות הקב"ה דואג להם לכל צרכם, ועל הסוחטים את הורי הכלה נאמר 'עתה יאכלם חדש את חלקיהם' - 'חודש נכנס וחודש יצא וממונם אבד'.

ואני בעצמי היו לי שני בנים מוצלחים ב"ה, והיה אפשר לקבל עליהם הרבה לפי המושגים של היום. ואני אמרתי שאין אנחנו דורשים כלום, אלא בחורה עדינה ויר"ש ובעלת מידות טובות, מעריכה תורה באמת, ומחונכת, ומתאימה לבניי בסדרי העדיפויות שלה בחיים. ובניי הסכימו לגמרי, וב"ה, זכינו לשתי כלות נהדרות, שברור לי שלא היינו זוכים להן לו היינו דורשים כספים מרובים, שכמובן השוק של בנות שמוכנות לתת סכומים גדולים של כסף הוא קטן הרבה יותר, ואם קובעים דרישות כלכליות לתנאי סף, צריך לבחור מתוך מה שיש. ובניי מאושרים מאד, כל אחד לפי מה שקיבל [אחד לא קיבל דירה בכלל, והשני חלק של דירה בפריפריה].

עכשיו אני צריך להשיא את בנותיי, וברור לי שהקב"ה יעזור לי להשיאם לבחורים טובים ואיכותיים באמת, כאלו שאין הנישואים אצלם אמצעי להשיג כספים אשר לא עמלו בהם, שאין מעצור ביד ה' להושיע בין רב למעט.

וזכורני לפני 25 שנה, נכנסתי עם חבר אחד לגר"ח גריינימן זצ"ל, ודיברנו איתו בלימוד ובהשקפה, וחברי שאל אותנו על מה יש להשיג דגש בשידוכים, והוא אמר 'מידות ויר"ש', ושאל אותנו החבר 'ומה עם כסף', ואמר לו 'לא להסתכל על כסף בכלל'.

נראה שנכון יהיה להגביר את המודעות גם בתחום זה.

בברכת שבת שלום

הצלחה רבה

יצחק ברנדייס

דבר המערכת המשך מעמוד 1

להתחנך אל השם; כי הוא בודאי שומע, והתפילות בודאי פועלות גדולות ונצורות.

והעובדה, שגם בתוך הגלות המרה, בשיא החשכה, אנו עדיין יכולים לפנות ישירות אל הבורא ולהתפלל אליו - היא היא הנחמה הגדולה ביותר בעונינו.

חורבן בית המקדש, עם כל השבר שבו, אינו מעיד חלילה על ניתוקו של הבורא מעימנו. והסתר הפנים, עם כל הכאב שבו, אינו מורה חס ושלום כי הבורא התרחק מקרבנו.

אדרבה, הוא כאן, קרוב, מעבר למחיצה המסתירה את פניו מאיתנו. עלינו מוטל רק, להשיל את המחיצות הללו, להביא עצמנו למצב בו נחוש אותו באמת, ונבקש ממנו כבן מאב. אין כל ספק, כי אז יאזין לנו ויושיענו מכל רע.

דווקא הגלות, יותר מכל, מסמלת את קרבתו אלינו. דווקא בחושך, ה' אור לי. דווקא בקריאת התורה של תשעה באב, קוראים את הפסוק הנפלא "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו".

ברגעי החורבן הקשים ביותר, בזמן ההסתרה הנוראה, דווקא אז היו הכרובים מעורים זה בזה, בסימן חיבה אינסופית, ובאותם רגעים ממש, של עומק הדין, אז נולד משיח צדקנו שיבוא במהרה לגאלנו. כי גם בחושך שבתוך ההסתרה, אבינו קרוב אלינו, ואוהב אותנו אהבה רבה ונוראה. עלינו רק לפנות אליו, ולהתפלל, למעננו, ולמען אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובצוקה. ובמהרה נינחם, הלואי. ■

”

כל ענין התפלה ... הוא ממדות חסד הבורא יתברך עלינו, ששומע ועונה בכל קראינו אליו

”

(השגות הרמב"ן לספר המצוות

מצות עשה ה)

כת גומלי חסדים

הרב שמואל פולק

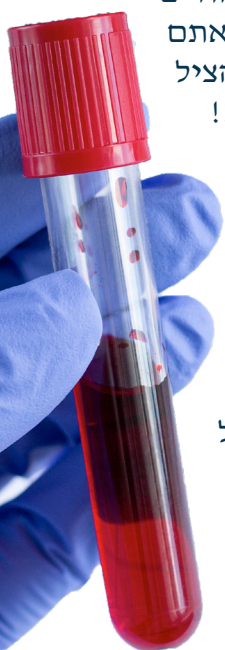
כמעט כל מי שעושה בדיקה... הוא עושה אותה רק רק רק בשביל אחרים!!! מי שנכנס לבידוד זה נטו ממקום של יראת שמים פן אכשל ונכשלתי בהדבקה של חבר שלי...

תפילה במנין שאני לא מתפלל בגלל שאני בבידוד... זה חיבובי מצוה!!! איזה מצוה?? מצוה וערך קדוש שקוראים לה יהודי!!! רבש"ע: אני כ"כ מעריך ומחבב ומחשיב את הבן שלך, שבשבילו אני מוותר על תפילה במנין... אתה יתברך כ"כ מעריך ומחשיב את הבן שלך... שאתה מצווה אותי ללכת להיבדק למרות שיש חילול ה' גדול שאנשים בטוחים שרק החרדים חולים בקורונה.

(נו... אז אולי אני באמת לא אבדק כדי לא להיכשל ח"ו בחילול ה' שאין עוון יותר חמור מזה? אבל לא!!! ההוראה היא כן להיבדק... כי אבא שבשמים מוכן למחול על כבודו בשביל ספק ספקא של שמירת בריאות בנו!!! איזה חיבובי יהודי יש כאן...)

איזה תיקון נפלא נעשה בימים אלו לשנאת חנם שעליה נחרב בית המקדש!!! כמה חביבות של יהודים נשפכת כמים הפנים לפנים בימים אלו... כמה יהודים בימים אלו נמצאים במפגן של חביבות לאחיהם היהודים... מפגן שמתבטא בדחיית תפילה במנין... בסגירת בתי כנסיות... בדחייה של עשרות נושאים חשובים שעומדים על הפרק... והכל בשביל לשמור על נפש יהודית... איזה חביבות והערכה לנפש של יהודי עולה כעת לשמים!!!

שעוסקים בהצלת שיוצא לכם לחלל נפשות... תחשבו כן... אני

כן... אתם היהודים נפשות... אתם שבת בשביל להציל על ההרגש הזה!!! נוסע בשבת... מחלל שבת על יהודי... זה לא רק ששבת נדחית מפני פיקוח נפש... אלא יש פה מפגן של חביבות של נפש ישראלית!!! אין לך תיקון לשנאת חנם יותר מזה...

שיהיה ברור: כל הזהירויות וההשתדלויות מאיתנו בימים אלו ביחס לנגיף הקורונה... אם זה ללכת להיבדק... או להיכנס לבידוד במקרה הצורך... זה נטו נטו עניין של יראת שמים!!! נטו עניין של בין אדם לחבירו!!! זה עבודת ה' לשמה!!! ולמה?? מסיבה פשוטה: אל תשכח, שאם כואב לי הגרון ואני הולך לעשות משטח גרון... זה **בשבילי!!!** כדי לאבחן איזה

אנטיביוטיקה לתת לי... כל פעם שבן אדם הולך לבדיקת דם זה בשביל לעזור לעצמו... יש פה אבחון לצורך טיפול... אבל כאן בקורונה לשם שינוי זה **בפירוש לא!!!** אם יש לך קורונה אין לנו מה לעזור לך... אל תגיע לקופת חולים... אל תתקרב אפילו... אין בשביל מה... אין לנו מה להציע לך!!! ממילא כמעט כל מי שעושה בדיקה... הוא עושה אותה רק רק **בשביל אחרים!!!** מי שנכנס לבידוד זה נטו ממקום של יראת שמים פן אכשל ונכשלתי בהדבקה של חבר שלי...

ממילא עכשיו תבינו, למה נוצר מצב שהרבה יראי שמים חולים בקורונה. פשוט מאד: מי שאין לו מינימום של יראת שמים ואהבת הזולת... אין שום היגיון בעולם שהוא ילך להיבדק מעצמו!!!

אי לכך ובהתאם לזאת: לא מזמן, בדף היומי, למדו פרק שנקרא רבי אליעזר ד-מילה... כל הלכות מילה בשבת נרשמו על שמו של רבי אליעזר!! למה?? המשנה במקום אומרת: שרבי אליעזר סובר שמכשירי מילה דוחים את השבת, וכיון שכך, אם אדם שכח ולא הביא את האיזמל של המילה מערב שבת... לפי ר"א הוא יכול להעביר אותו ד' אמות ברה"ר... אבל לא סתם!!! רבי אליעזר מחייב להביא את האיזמל **דווקא מגולה!!** **! לעיני כל ישראל...** שכולם יראו שהוא מחלל שבת... ולמה?? משום חיבובי מצווה... מבאר רש"י במקום... **יסוד גדול: "להודיע שחביבה מצוה עליו שמחלל שבת עליה!!!!" שמתם לב מה רש"י מדגיש פה??** מצוה שיש בה כזה כח לדחות שבת, עצם זה שהיא בעלת עוצמה כזו שהיא דוחה שבת, זה עצמו מפגן של חביבות המצווה... **מפגן של חשיבות המצווה!!!**

ואם ככה: על אותו משקל: בואו ניקח את זה אלינו... כל